

Veilig

In het buurthuis is een organisatie gevestigd die vrouwen helpt om zelfstandig en onafhankelijker te worden. Er wordt veel tijd gestoken in het verbeteren van de taal, maar er is ook aandacht voor digitale vaardigheden. Ik ben gevraagd om een stuk van de cursus te verzorgen.

Vandaag ga ik aan de slag met de computer, het gebruik van een muis, typen en het zoeken op internet. De Syrische Asma* van 65 boft. Door een misverstand komen de andere cursisten niet opdagen en heeft ze privéles.

Bij nieuwe vaardigheden horen nieuwe woorden. Soms kan ik iets uitleggen of laten zien en een andere keer pakken we de vertaalapp er bij. Al gauw blijkt dat elk nieuw woord een herinnering en verhaal oproept.

“Nieuwe woorden moeilijk voor mij”. Het is haar leeftijd zegt ze. Maar ook het feit dat haar hoofd vol zorgen zit. In de korte tijd die ze in Nederland woont heeft ze ook nog eens te maken gekregen met kanker. Ze was ontzettend ziek en bang dat ze haar volwassen kinderen die achterbleven in Syrië niet meer zou zien voor haar dood. En die angst is er nog steeds. Elke dag hebben ze een paar keer contact.

Of ze het belangrijk vindt om zelf de computer en telefoon te kunnen gebruiken? Maar natuurlijk! “Nu moet mijn zoon helpen of mijn man.” Ze wil dolgraag zelf kunnen appen, mailen en skypeen.

We starten het oefenprogramma en ik maak een account met haar aan. Ik leg uit dat het veilig is om een wachtwoord te gebruiken. Het woord ‘veilig’ is onbekend en wordt vertaald. “Oh, ik begrijp! Nederland is veilig, maar Syrië niet..!”

Met het puntje van haar tong uit haar mond gaat ze aan de slag met de eerste oefeningen. Het is al een hele toer om de muis te gebruiken en dingen gericht aan te klikken. Maar de motivatie is sterk en dat helpt! Tijdens het oefenen valt me haar houding op. Ze zit er heel actief bij op het puntje van haar stoel, maar dit is niet goed voor haar rug. Ik besluit eerst aandacht te besteden aan een gezonde houding. “O ja, dat is beter”, zegt ze en ze schuift meer ontspannen tegen de rugleuning aan. “In Syrië zitten we altijd zo, want misschien bom. We moeten snel weg lopen!”

We oefenen met typen. Eenvoudige, korte woorden. Ze wordt er fanatiek van en krijgt er enorm plezier in dat ze de letters steeds sneller vindt. We oefenen wat af en tenslotte kan ze zelf de website opzoeken en inloggen. Ik druk haar op het hart dat je wachtwoorden altijd geheim houdt. Het woord ‘geheim’ moet worden opgezocht. “Geheim, ja...” Ook dit woord levert een verhaal op. Maar zoals je begrijpt ga ik dat hier niet navertellen 😊.

*Behalve de naam Asma is niets van dit verhaal verzonnen